

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 15 juni 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Samengevoegde vragen om uitleg (R.v.O., art. 59, 6)

- Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, in verband met de betalingen door ouders van de kinderopvang
- Vraag om uitleg van de heer Arnaud Verstraete aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, over de toegankelijkheid van de kinderopvang

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, betreffende integrale jeugdhulp in Brussel
 - Vraag om uitleg van de heer Bruno De Lille aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over het negatief rapport van de onderwijsinspectie over Syntra Brussel
-

Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, in verband met de betalingen door ouders van de kinderopvang

Kinderopvang heeft een uitzonderlijk belangrijke rol in de ontwikkeling van kinderen en gezinnen. Ouders kunnen door de kinderopvang gaan werken of een opleiding volgen, kinderen leren beter omgaan met andere kinderen, en bovendien ontwikkelen de kinderen beter, vooral hun taalontwikkeling gaat beter vooruit. Kinderopvang kan een springplank betekenen voor zowel de ouders als de kinderen zelf.

Het is dan ook uitermate belangrijk dat elk kind een plaats kan hebben in de kinderopvang. En deze plaats moet ook betaalbaar zijn! Uit een studie van de Gezinsbond en Caritas blijkt dat de kostprijs, ook van de gesubsidieerde kinderopvang nog altijd een drempel is voor kwetsbare gezinnen. De hervorming van drie jaar geleden, waarbij het principe bestellen is betalen geldt, blijkt voor problemen te zorgen.

Dit systeem houdt in dat kindjes die voltijds naar kinderopvang gaan en meer dan 18 dagen afwezig zijn moeten betalen voor elke dag dat ze daarboven afwezig zijn, ook als dat bijvoorbeeld komt door ziekte. Kwetsbare gezinnen hebben vaker een onstabiel leven en kunnen daardoor moeilijker een volledige jaarplanning maken. Hierdoor zijn het juist die gezinnen die in situaties komen waarbij ze een dag in de kinderopvang moeten betalen, terwijl hun kind ziek thuis is.

In Brussel zijn er een aantal crèches, onder andere de Elmer crèches, die experimenteren met een systeem waarbij niet moet betaald worden voor een dag afwezigheid door ziekte. Dit lijkt mij een nuttig experiment.

1. Wat is uw mening over het systeem van respitdagen?
2. Heeft u weet van andere crèches die dit systeem van respitdagen niet toepassen?
3. Wat doet de Vlaamse Gemeenschapscommissie specifiek om kinderopvang toegankelijk te maken voor kwetsbare gezinnen?
4. In welke mate ondersteunt de Vlaamse Gemeenschapscommissie de kinderdagverblijven om hierin een actief beleid te voeren?

Hannelore Goeman
5 juni 2018

CLOSSET Gerd

Van: Arnaud Verstraete <Arnaud.Verstraete@groen.be>
Verzonden: dinsdag 5 juni 2018 18:18
Aan: RAAD Stukken
CC: COPPENS Patricia
Onderwerp: VOU toegankelijkheid kinderopvang

Opvolgingsmarkering: Opvolgen
Markeringsstatus: Gemarkeerd

Beste,
Hierbij een VOU voor Collegelid Debaets.
Mvg

Arnaud Verstraete
Brussels Parlementslid – Groen
0486 84 62 37 | Eikstraat 14 – 16 1000 Brussel

Vraag om uitleg van Arnaud Verstraete aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor welzijn, over de toegankelijkheid van de kinderopvang

De Gezinsbond en Caritas Vlaanderen hebben onlangs een studie gepubliceerd over de toegankelijkheid van de kinderopvang. Opnieuw blijkt dat er voor mensen in armoede nog heel wat drempels zijn om gebruik te kunnen maken van de kinderopvang. We hoeven het hier niet te herhalen hoe belangrijk kinderopvang is. Het maakt mogelijk dat ouders gaan werken of een opleiding volgen, het helpt de ouders in hun zorg voor de opvoeding en ontwikkeling van hun kinderen, en kinderen (en ouders) leren van elkaar in de kinderopvang. Het is daarom heel belangrijk dat alle gezinnen toegang hebben tot die kinderopvang. De studie stelt echter vast dat kinderen uit kansarme gezinnen veel minder gebruik maken van de kinderopvang. De studie stelt dat twee op de tien kinderen uit kansarme gezinnen naar de kinderopvang gaan. Ter vergelijking: bij de andere gezinnen is dat zeven op de tien. En wat meer is: de studie geeft aan dat de deelname de afgelopen jaren bij de kinderen uit kansarme gezinnen niet gewijzigd is.

Wat zijn nu de drempels voor de kansarme gezinnen?

Een eerste punt is de kostprijs. Momenteel worden er verschillende tarieven gehanteerd. Het laagste tarief is 1,62 euro en wordt in het Brussels gewest toegekend door de kinderdagverblijven zelf. Dit in tegenstelling met Vlaanderen waar het OCMW dit moet adviseren. Hoewel het systeem hier in het Brussels gewest naar verluidt beter inspeelt op de concrete situatie van de gezinnen - de kinderdagverblijven kennen de ouders - blijft het een drempel. Een beter systeem is een automatische toekenning op basis van bijvoorbeeld het statuut verhoogde tegemoetkoming. In een antwoord op mijn schriftelijke vraag van 3 februari 2017 gaf u aan dat Kind&Gezin nog geen cijfers hierover heeft. Is dit ondertussen veranderd?

Het systeem van de respijtdagen is een andere drempel. Bij de start van de kinderopvang wordt een opvangplan gemaakt. Dit wil zeggen: de momenten waarop een kind aanwezig is in de opvang. Voor elke afwezigheid kan een gezin een respijtdag inzetten. De meeste kinderopvanginitiatieven kiezen ervoor om het wettelijk minimum van 18 respijtdagen te hanteren. Voor die respijtdagen en dus de afwezigheid van hun kind in de kinderopvang hoeft het gezin niet te betalen. Maar wie meer afwezig is dan die 18 respijtdagen betaalt wel de volle pot. De studie stelt dat het gebeurt dat een gezin meer betaalt voor een afwezigheid dan een aanwezigheid. Hoewel het gezin betrokken is bij het opvangplan, blijkt dit minder het geval bij het inplannen van de vakantiedagen. Het is de opvang die de vakantie plant en de gezinnen moeten hun vakantie afstemmen op de kinderopvang.

Sommige ouders moeten hun respijtdagen inzetten voor hun vakantie en in veel gevallen zijn die er niet meer. En dat betekent betalen.

Opmerkelijk is dat veel kinderopvanginitiatieven zelf aangeven dat ze te weinig respijtdagen kunnen geven. Vooral in geval van ziekte - ook dat valt onder respijtdagen - zou dit anders moeten.

Nog opvallend is dat kansarme gezinnen meer betalen voor de afwezigheid dan de aanwezigheid. Zij kunnen gebruik maken van het verlaagd tarief (afhankelijk van de situatie is dat minimum 1,62 euro, 3,09 euro of 5,15 euro, bedragen voor 2018). Maar bij afwezigheid buiten de respijtdagen moeten ze toch een vast bedrag betalen wat in veel gevallen hoger ligt dan het verlaagd tarief. Andere studies hebben aangetoond dat kansarme ouders in labiele werksituaties zitten, en het moeilijk hebben om het opvangplan te kunnen volgen. Met alle gevolgen vandien: ouders uit kansengroepen haken sneller af.

Er zijn nog drempels zoals de taalbarrière, zeker in een stedelijke omgeving zoals het Brussels gewest met een superdiverse samenstelling van de bevolking. Maar ook los van de taalbarrière blijkt het moeilijk om kansarme ouders te bereiken en te houden in de kinderopvang. Gelukkig zijn er goede voorbeelden van hoe het wel kan, ook in het Brussels gewest.

Mijn vragen:

De studie van de Gezinsbond en Caritas Vlaanderen drukt ons nog eens met de neus op de feiten: de betaalbaarheid, bereikbaarheid en begrijpbaarheid van de kinderopvang voor kansarme gezinnen is verre van oké. Zeker in Brussel waar er nog een hele uitdaging ligt om betaalbare kinderopvang aan te bieden, vormt dit een groot probleem. Gaat het Collegelid akkoord met analyse van de Gezinsbond en Caritas Vlaanderen en welke gevolgen worden daaraan gekoppeld?

Welke ondersteuning biedt de VGC om de bereikbaarheid en begrijpbaarheid van de kinderopvang in het Brussels gewest te verbeteren?

Op welke manier volgt de VGC de effectiviteit van die maatregelen op en hoe wordt er bijgestuurd? Houdt men daarbij rekening met het aantal kansarme kinderen dat in de kinderopvang terecht komt?

Zijn er ondertussen al gegevens bekend voor het Brussels gewest over hoeveel ouders een aanvraag voor verlaagd tarief hebben ingediend?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Arnaud Verstraete
Brussels parlementslid
5-jun-2018

**Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Bianca Debaets,
Collegelid bevoegd voor welzijn, gezondheid, gezin en gelijke kansen betreffende
“integrale jeugdhulp in Brussel”.**

Mevrouw het Collegelid,

De problemen waarmee de jeugdhulp geconfronteerd wordt heeft de voorbije maanden heel wat inkt doen vloeien. Het Nieuwsblad besteedde onlangs nog haar weekendbijlage aan deze problematieken, die ondertussen alom gekend zijn. De wachtlijsten en het aanhoudende plaatstekort eisen hun tol, zowel bij de hulpbehoevenden als bij het personeel.

Ook vanuit Brussel kreeg ik steeds meer signalen dat het zo niet meer verder kan. De problemen van de doelgroepen worden complexer, ze stromen in met een hogere urgentie en hebben bovendien ook intensievere begeleidingsnoden nodig. U kan zich voorstellen dat het een impact heeft op de goede werking van de organisaties en hun voorzieningen.

Eén van de signalen die ik ontving is dat de jongeren die momenteel in een welbepaalde Brusselse residentiële voorziening vertoeven, moeilijk gemobiliseerd worden om naar school te gaan. Bepaalde scholen weigeren zelfs deze jongeren in te schrijven, waardoor de residentiële voorziening gedwongen werd dagprojecten-en bestedingen te ontwikkelen. Het gaat hier om jongeren die leerplichtig zijn, en waarvan het recht op leren niet gewaarborgd wordt.

Het spreekt voor zich dat deze situatie niet houdbaar is.

Ik had hierover graag het volgende willen weten?

1. Ontving u gelijkaardige signalen uit sector?
2. Welke beleidsmaatregelen kunnen getroffen worden om deze jongeren alsnog hun recht op leren te waarborgen?
3. Met het nieuwe decreet integrale jeugdhulp heeft de VGC als taak om binnen de sector te bemiddelen indien er zich anomalieën voordoen. De VGC kan ook aan cliëntoverleg doen, om in complexe cliëntendossiers klaarheid te scheppen. Is er een rol weggelegd voor de VGC om te bemiddelen tussen de scholen, de hulpbehoevenden en de voorzieningen?

Khadija Zamouri

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Khadija Zamouri', written over a horizontal line.

Vraag om uitleg van Bruno De Lille aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter en bevoegd voor onderwijs, over het negatief rapport van de onderwijsinspectie over Syntra Brussel

We hebben het hier in de commissie al verschillende keren gehad over de problematiek van de schoolverlaters. Het systeem van leercontracten (leertijd) is ook een mogelijkheid voor jongeren die schoolmoe zijn om een middelbaar onderwijsdiploma te halen en tevens een beroep te leren. In de Syntra-centra worden jongeren via een leercontract te mogelijkheid geboden om een opleiding kok, banketbakker, metselaar, winkelbediende, enz. te volgen. In concreto betekent dit dat ze vier dagen per week in een bedrijf werken en één dag theorie krijgen bij Syntra.

Nu blijkt - althans volgens de Vlaamse onderwijsinspectie, dat heel wat van die opleidingen onvoldoende kwaliteit bieden. Voor Syntra Brussel zou het gaan om de opleidingen aanvuller-kassier en winkelbediende. Voor Syntra Midden-Vlaanderen gaat het om zelfs 15 trajecten, waaronder metselaar, schrijnwerker, kok, enz. De onderwijsinspectie adviseert de Vlaamse regering om de erkenning voor deze trajecten in te trekken vanaf 1 september 2019.

De Syntra centra gaan met dit inspectierapport niet akkoord en verwijzen onder meer naar de goede doorstroomcijfers naar het bedrijfsleven van de VDAB.

Mijn vragen:

- Wat is uw reactie op het rapport van de onderwijsinspectie op de trajecten van Syntra?
- Welke ondersteuning biedt de VGC aan het systeem van leercontracten (leertijd)?

Alvast bedankt voor uw antwoord.

Bruno De Lille

Brussels parlementslid

4-jun-2018